

INOKA PÉTER

Hosszú nap végén

Hosszú nap ér véget, egy a sokból,
Ám a megszokottól tán hűvösebb.
Hiába ég a kandalló lángja,
Én mégis fázom, hisz'
Már nem hevít az álom,
Mi egy gyermek szívében fogant,
Majd férfivá érett, útra kél,
S hátra sem nézett,
Csak rohant, rohant.

A világot kívánta meghódítani,
Tenni csak a jót, a szépet,
S mindvégig bizván,
Hogy ez álom nem érhet
Soha, soha véget.
Bennem élt e gyermek,
Ki felnőtt, ki elmúlt,
Kinek örök csak az álom.
Hibái, reményei, gazdagsága
Nem maradnak e világon.

Nem maradok én sem,
A fényes útra lépek egy napon,
Hogy hazatérjek oda,
Hol szállhatok szabadon,
Míg lelkem új életre kél e földön,
Mi kínzó börtön, melynek fala in
Át nem hatolhatok,
De álmaim szabadon szállnak
Minden kis zezzugába e világnak,
S hevíthetnek újra meg újra
Fáradt napjaim végén...

Kőbe vésett élet

Mi is az élet?

Egyszerű, rövidke történet.

Áldhat az vagy verhet,

Ám kit ver, azt is áldja, hisz

Nyüstöli, neveli a világra.

Tanítja, hogy gyújtson tüzet, ha fázik, s

Botolják meg, ha elmélázik.

Boldogít, megsirat, megművel,

Mint a paraszt a földjét, hogy

Az aranyszínű gabona szép

Nagyra nőjék, miből süt majd kenyeret,

S hasít egy kövér szeletet magának,

Majd adja fiának, kinek tanítja mindazt,

Mit az élet belé ostromoz.

Rohannak dolgos évei, s velük az élet,

Melyről tudja jól, hogy nem örök,

S csak vonja az igát, meg nem áll,

Ha süt a nap, ha mennydörög.

S a rögös út végén megpihen,

Utódai elmondanak érette egy imát,

S a történet így ér hát véget.

A főhős neve áll csak a síron,

S műve, a kőbe vésett élet.

Élt 72 évet.

Irodalmi ajánló oldal a Facebookon:

<https://www.facebook.com/groups/irodalmi.reklam/>